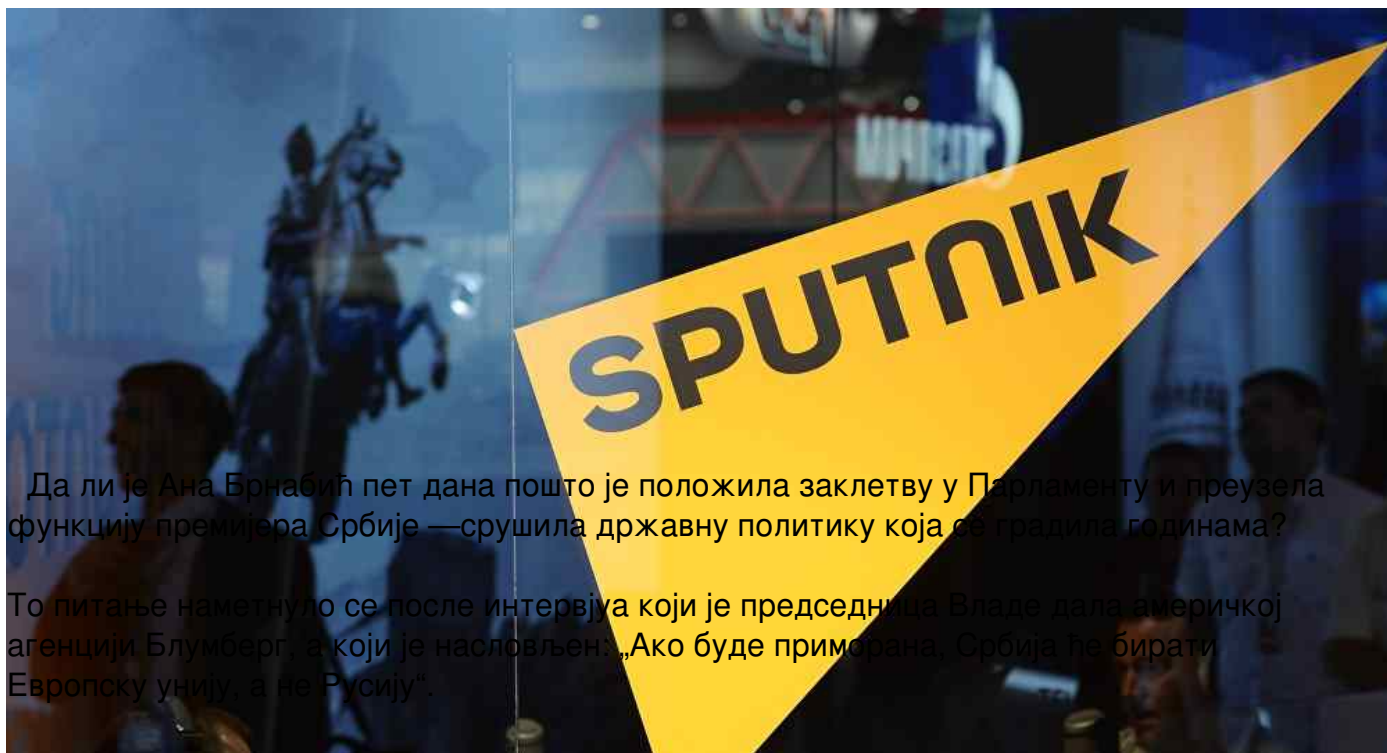

Премијерка би морала да објасни да ли је „Блумберг“ аутентично пренео њен став да ће Србија, уколико буде приморана да бира између ЕУ и Русије, изабрати ово прво. И да саопшти – да ли је то промена суштинске државне политике.

Да ли је Ана Брнабић пет дана пошто је положила заклетву у Парламенту и преузела функцију премијера Србије —срушила државну политику која се градила годинама?

То питање наметнуло се после интервјуа који је председница Владе дала америчкој агенцији Блумберг, а који је насловљен: „Ако буде приморана, Србија ће бирати Европску унију, а не Русију“.

Када се прочита разговор са Брнабићком, јасно је да она ту реченицу, тако огољено и брутално формулисану, није дословце изговорила.

Али када се анализирају њене поруке и одговори на директна новинарска питања о односу Србије према Бриселу и Москви, произилази да наслов који је дао „Блумберг“ није ни потпуно погрешан.

У контексту „Блумберговог“ питања шта ће Србија, уколико буде приморана да бира између ЕУ и Русије, преломити, премијерка је покушала дипломатски да констатује:

„Осећања према Русији се не могу занемарити, али наш стратешки пут је ЕУ.“

На питање да ли ће, уколико буде угрожен пут Србије ка ЕУ, она наставити политику Александра Вучића, који је одбио да прати одлуку Брисела и да уведе санкцији Русији, српска премијерка је одговорила:

„Не могу то сада да коментаришем, јер је на Балкану веома тешко посветити се било чему. То је тежак регион.”

На основу тога „Блумберг“ је у наслову и у првој реченици текста закључио да је став Ане Брнабић да ће Србија, ако буде морала да одабере између ЕУ и Русије — изабрати ово прво.

Питања која се намећу:

Да ли је речи Ане Брнабић злоупотребио и лажирао „Блумберг“ како би дошао до одговора који је по вољи Вашингтона? Ако јесте, премијерка би своју поруку којом је јутрос разбудила политичку чаршију у Србији хитно морала да демантује или разјасни.

Уколико пак Брнабићка са обе ноге стоји иза својих речи, да ли је дошло до суштинске промене државне политике која је дипломатски вешто и филигрантски одмерено формулисана претходних година? Јер и председник државе Александар Вучић и шеф дипломатије Ивица Дачић небројено пута су потпуно отворено и на свим светским

меридијанима, на Западу и Истоку, изговорили реченицу: „Србија жели да буде у ЕУ, али Србија никада неће увести санкције Русији”.

Како Ана Брнабић, под условом да је сагласна са „Блумберговим“ насловом, намерава да, како је обећала, настави континуитет Вучићеве Владе када је Ивица Дачић пре само неколико месеци поручио Бриселу: „Немојте нас приморавати да бирамо између ЕУ и Русије, јер се зна шта би смо одабрали — Русију“.

Да закључимо, можда је интервју који је Ана Брнабић дала „Блумбергу“ плод њене недовољне политичке превејаности и скромног дипломатског искуства.

Није искључено да је управо на оваква њена „проклизавања” мислио и председник Александар Вучић када је навео да ће се политичким питањима у Влади бавити више Дачић, а економским Брнабићка.

Не одбацујемо ни опцију да је нова премијерка желела да свесно америчкој агенцији, из некаквих тактичких разлога које сада не видимо, саопшти баш оно што би они преко Атлантика волели да чују.

Али уверени смо да би грађани Србије волели јасно и гласно да чују, а не да им се то сервира из евроатлантских медијских лабораторија — хоће ли наша држава увести санкције Русији ако је на то, зарад учлањења у ЕУ, примора Брисел.

И још смо нешто, судећи по „Блумберговим“ формулацијама, сазнали — да ЕУ има механизам да приморава и уцењује земље да крше своју суверену политику како би се придружили њиховој „породици”.

Баш смо чврсто веровали да је потребно испунити сва та силна поглавља, демократске стандарде, упитнике, реформске услове и да ће чланство доћи само по себи.

На крају, пошто је Спутњик протеклог викенда радио ексклузивни интервју са председником државе Александром Вучићем, и од њега смо добили недвосмислен одговор: „Србија неће увести санкције Русији и не само да неће променити однос према Москви него да ће даље да га развија” — државна политика нам је јасна.

Зато је, да не буде забуне и конфузије, нужен брз одговор целокупној домаћој али и светској јавности — шта је тачно рекла, а на шта је тачно мислила Ана Брнабић.

(Спутњик)